

## N:o 241.

Af Herr **Gunnar Eriksson**: Om ändring i 53 § af Kongl. Förordningen den 21 Mars 1862 om landsting.

Enligt Kongl. Maj:ts nådiga förordning om landsting den 21 Mars 1862, § 53, innehålles i landtränteriet 3 procent af derstädes inlevererade landstingsmedel, hvaraf såsom ersättning för debiteringen af sagde medel beräknas  $1\frac{1}{2}$ , för uppbörden 1, samt, att lika fördelas emellan landskamereraren och landträntmästaren,  $\frac{1}{2}$  procent.

I närvarande tid klagas — och detta icke utan befogenhet — öfver ständigt sig ökande utskylder, af hvilka landstingens täflar med sina öfriga vederlikar, krono- och kommunalutskylderna, i fråga om så väl antalet utgiftsposter som deras respektabla slutsummor; och om än erkänns måste att landstingsutgifterna äro en följd af en i flera riktningar tilltagande utveckling, så kan å andra sidan icke förnekas att frikostigheten varit för stor vid bestämelsen af ersättningen till de eljest väl aflönade tjänstemän, hvilka med debiteringen och uppbörden af landstingsutgifterna fått att skaffa, ett förhållande som nogsamnt visas af de summor, hvilka årligen utgå från landstingskassorna för nämnda ändamål och sålunda bidraga att i sin mån underhålla missnöjet med onödiga pålagor.

I anledning af hvad jag sålunda tagit mig friheten andraga, vågar jag vördsammast föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del besluta och till Kongl. Maj:ts nådiga fastställelse underdånigst anmäla den förändring i förenämnda lagparagraf, att ofvanberörda ersättning måtte utgå med  $1\frac{1}{2}$  procent, hvaraf beräknas  $\frac{3}{4}$  procent för debiteringen,  $\frac{1}{2}$  procent för uppbörden och  $\frac{1}{4}$  procent att lika fördelas emellan landskamereraren och landträntmästaren.

Om remiss af denna motion till Lag-Utskottet anhålles vördsammeligen.

Stockholm den 29 Januari 1870.

*Gunnar Eriksson,*  
från Jemtland.